

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

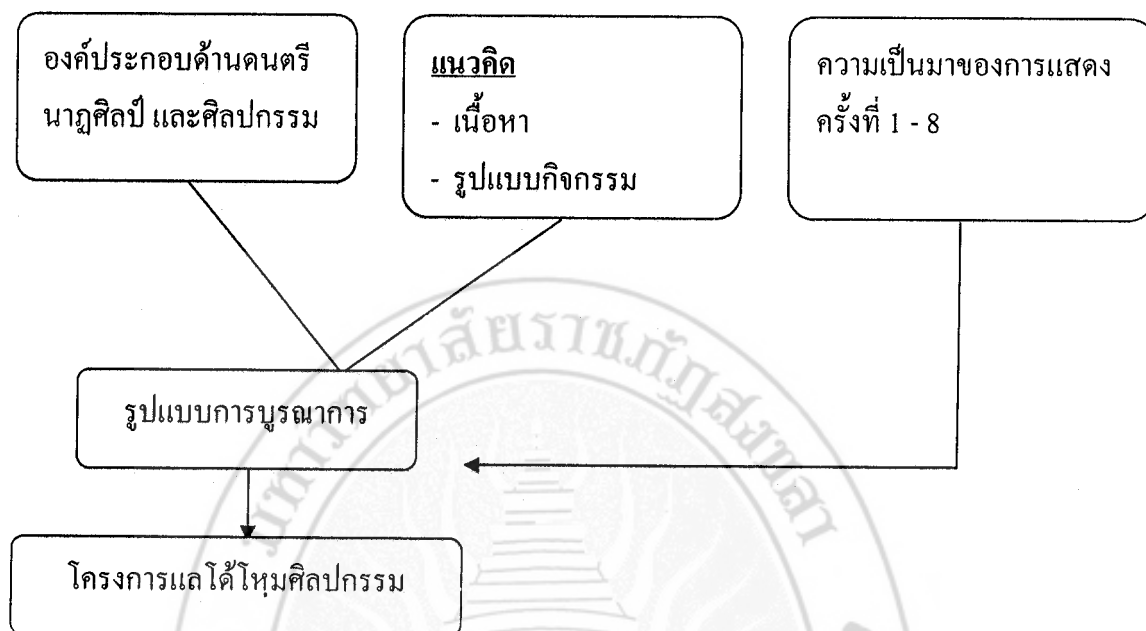
การแสดงชุดแล้ได้โหมศิลปะกรรมได้จัดเป็นงานประจำปี ตั้งแต่ปี 2542 ณ เวทีหอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นการนำฐานศาสตร์ทั้ง 3 แขนง คือ ทศนศิลป์, ดนตรี, นาฏศิลป์และการแสดงมาบูรณาการร่วมกัน มีรูปแบบและเนื้อหาสาระสะท้อนความคิดสร้างสรรค์ ความงาม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตชาวไทยทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และสากล การแสดงได้รับความสนใจเป็นอย่างดีจากนักศึกษาและผู้ชมทั่วไป โดยเฉพาะนักศึกษาหลายสาขาวิชา ต้องลงเรียนในรายวิชาสุนทรียภาพของชีวิต ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งมุ่งให้มี ความรู้ ความเข้าใจ และซาบซึ้งในความงามของฐานศาสตร์ทั้ง 3 แขนง อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมของชุมชนและประเทศชาติ

จากความสำคัญของการแสดงชุด “แล้ได้โหมศิลปะกรรม” ดังกล่าว จึงสมควรศึกษาวิจัยเพื่อ พัฒนารูปแบบการแสดง โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาสุนทรียภาพ ของชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารวบรวมกิจกรรมการแสดง “แล้ได้โหมศิลปะกรรม” ตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึงปัจจุบัน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการแสดงเชิงบูรณาการทั้ง 3 ศาสตร์ คือ ทศนศิลป์, ดนตรี, นาฏศิลป์ และการแสดง
3. เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสุนทรียภาพ ของชีวิต

กรอบแนวความคิด

ขอบเขตการวิจัย

1. กิจกรรมการแสดงโครงการ “เลได้โหมศิลปกรรม” ครั้งที่ 1 – 8
2. วิเคราะห์รูปแบบการบูรณาการเฉพาะด้านองค์ประกอบทางดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปกรรม

การดำเนินงาน

1. ศึกษารวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องตลอดจนแนวคิดประวัติความเป็นมาและรูปแบบในการจัดการแสดงตั้งแต่ครั้งที่ 1 จนถึงปัจจุบัน
2. นำข้อมูลปฐมภูมิ จัดระบบทั้ง 3 ศาสตร์ ตามหลักการด้านศิลปกรรม
3. วิเคราะห์ข้อมูลด้านรูปแบบการแสดงเชิงบูรณาการ
4. สรุปสาระประเด็นที่นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสุนทรียภาพของชีวิต
5. สรุปผลการวิจัย เสนอผลงาน และเผยแพร่ผลงานวิจัย

ขอบเขตของโครงการ

ศึกษาแนวคิด รูปแบบเฉพาะการแสดง “แลได้โหมศิลป์กรรม” ครั้งที่ 1 ถึงปัจจุบัน

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2549 – เมษายน 2550 เป็นระยะเวลา 9 เดือน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบแนวคิดและรูปแบบของการแสดง “แลได้โหมศิลป์กรรม” ตั้งแต่ครั้งที่ 1 – 8
2. สามารถนำรูปแบบของการบูรณาการแต่ละครั้งไปประยุกต์ใช้ในการสร้างผลงานอื่น ๆ
3. สามารถนำรูปแบบของการบูรณาการไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชา

สุนทรียภาพของชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

แลได้โหมศิลป์กรรม “แลได้” เป็นภาษาถิ่นภาคใต้ หรือปักษ์ใต้ แล หมายถึง ดูหรือมองดู ได้ หมายถึง โนน แลได้ จึงหมายถึง ดูโนน “โหมศิลป์กรรม” โหม(ออกเสียง “โม”) หมายถึง หมู่ พวก กลุ่ม คณะ “แลได้โหมศิลป์กรรม” จึงหมายถึง ดูโนนคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งตั้งเป็นการเฉพาะ เรียกชื่อการแสดง อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนผู้ชมทั่วไปให้ความสนใจเข้าชมการแสดง

การพัฒนารูปแบบการแสดง หมายถึง การศึกษาแนวคิดรูปแบบการแสดงของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งตั้งชื่อว่า “แลได้โหมศิลป์กรรม” ทั้งนี้เพื่อพัฒนารูปแบบการแสดงเชิงบูรณาการบนฐานศาสตร์ทั้ง 3 สาขา คือ ทัศนศิลป์, ดนตรี, นาฏศิลป์และการแสดง โดยสามารถนำผลการวิเคราะห์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสุนทรียภาพของชีวิต